

غزه در آتش می‌سوزد هم‌زمان با سفر ترامپ

در پی شدت گرفتن کشتارهای دیوانه‌واری که یهود در نوار غزه مرتکب می‌شود، دفتر رسانه‌ای حزب‌التحریر در سرزمین مبارکه فلسطین بیانیه‌ای مطبوعاتی صادر کرد و گفت: اینک غزه بار دیگر در آتش می‌سوزد، قتل و کشتار در آن به شدت افزایش یافته و مردم شمال غزه در اثر قتل و آتش سوزی‌ها آواره شده‌اند و پناهگاهی برای پناه‌بردن نمی‌یابند، دشمن عرصه را بر آنان چنان تنگ کرده که مردم با زبان حال و حتی زبان قال فریاد می‌زنند: «کجا برویم؟!».

در ادامه آمده است: آزادکردن اسیر نظامی یهودی، «عیدان الکساندر»، هیچ سودی برای غزه نداشت، با وجود تلاش‌هایی که قطر به دستور آمریکا برای آزادی او به کار بست. وزیر خارجه قطر آن را دستاوردی دانست که به ارباب خود، ترامپ، تقدیم می‌شود؛ هدیه‌ای افزون بر تریلیون‌هایی که از اموال مسلمانان غارت کرده است؛ اما مردم غزه از آزادی او چیزی جز چند ساعت آرامش هنگام تحویلش به دست نیاوردند و پس از آن بهای آن را چندین برابر پرداختند. نه جلسات ترامپ، نه اجلاس سرانی که در آن با حکام سفیه و ابله دیدار کرد آنان که تریلیون‌ها دلار به ارباب خود تقدیم کردند هیچ‌کدام برای غزه سودی نداشت، بلکه اصلاً اسمی از غزه برده نشد، یا اگر هم برده شد، ذکری گذرا که به فراموشی شبیه بود. آنان مست و مغرور برای جشن گرفتن به کسی بودند که اموالشان را به غارت برده و کرامتشان را با خاک یکسان کرده و به استقبال او رفتند، برایش ضیافت برپا کردند، در تقدیم هدایا به او از یکدیگر سبقت گرفتند، درحالی‌که غزه با پیکرهای شکسته و خون‌های جاری، از درد قتل، بمباران و گرسنگی می‌نالد. بلکه آنان بیش از آنکه از جراحت غزه سخنی بگویند، نگران اسیران یهودند.

بیانیه افزود: غزه‌ی زخمی را ترامپ نجات نخواهد داد؛ همان کسی که گفت اندکی غذا به غزه خواهد داد و آن را بیان نکرد! بلکه با منت و اذیت گفت و در میدان عمل چیزی نداد، جز سلاح و بمب‌هایی که صبح و شام با آن مسلمانان را می‌کشد. او با روی خوش، درحالی‌که حاکمان با وقاحت و پستی کامل اموال مسلمانان را به او تقدیم می‌کنند، و ترامپ بر آنان می‌خندد و از سفاهت آنان شادمان است.

غزه را حکامی نجات نخواهند داد که به پایین‌ترین درجه‌ی سفاهت سقوط کرده‌اند؛ همه‌ی آن‌ها می‌دوند تا رضایت دشمن را به‌دست آورند، حتی اگر به قیمت تسلیم کشور و ثروت‌هایش باشد؛ بلکه تسلیم کردن کشور و ثروتش خواسته‌ی خود آن‌ها شده، پیش از آنکه از سوی آمریکا تحمیل شود. همان‌گونه که «احمد الشرع» دعوت ترامپ برای سرمایه‌گذاری در نفت سوریه را داد.

غزه را حکامی نجات نخواهند داد که کافر برای حال او می‌گرید و خودش را نمی‌گیرند، کر و کور نیز فریادهایش را می‌شنود و می‌بیند، ولی آن‌ها نمی‌شنوند و نمی‌بینند! گویا آنان از یهود به ریختن خون ما شادترند، گویی با زبان حالشان به یهود می‌گویند: بکشیدشان، گرسنه‌شان کنید، بسوزانیدشان! گویی با مردم غزه و حتی با مسلمانان و با اسلام دشمن‌تر از یهودند و اینها همان‌هایی هستند که محاصره را بر غزه تحمیل کرده و به یهود در جنگش یاری دادند، همچون کسی که در میدان نبرد همراه شریک خویش است.

بیانیه‌ی مطبوعاتی در پایان چنین می‌گوید: حال امروز غزه به مرحله‌ای رسیده که دیگر مجال تأخیر نیست و امیدی به تعویق نیست. اگر امت با تمام امکانات خود، علما و عموم مردم خود، احزاب و جنبش‌هایش و تمام قدرت و ظرفیتش به حرکت هماهنگ و

هدفمندی که از حاکمان عبور کند و تخت‌هایشان را در هم بکوبد، برنخیزد و ارتش‌ها را برای یاری برادران‌شان به حرکت در نیاورد، آنگاه مسئولیت غزه بار سنگینی خواهد بود که در روز قیامت دوش امت را خواهد شکست.

غزه به دست‌هایی نیاز دارد که با وضو بلند شوند، به قلب‌هایی مخلص که به هیچ نیرویی جز نیروی الله سبحانه و تعالی تکیه ندارند، به کسانی که دنیا و متاعش را پشت سر افکنده‌اند و فریاد می‌زنند: «بشتابید برای جهاد» «بشتابید برای آزادسازی بیت‌المقدس» «بشتابید برای یاری رساندن به مردم غزه» «بشتابید برای درهم‌کوبیدن آنچه یهود بر آن چیره شده‌اند» و «بشتابید برای آنچه الله سبحانه و تعالی به آن وعده داده است».

برگرفته از شماره ۵۴۸ جریده الرایه